

การศึกษาสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

A study of the core competencies of the teaching practice students Faculty
of Education National Sport University Chaiyaphum Campus

สัณญา จันทรอด
Sanya Jantarod

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000
Physical Education Program, Faculty of Education, Thailand National Sports University
Chaiyaphum-Campus, Chaiyaphum 36000, Thailand
Corresponding Author, E-mail : sanya6187@gmail.com

Received: 14 February 2022, Revised: 8 July 2022, Accepted: 11 August 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ 2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 58 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ และการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ครูพี่เลี้ยงที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนมีสมรรถนะหลักโดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอน จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (2) การทำงานเป็นทีม (3) การบริการที่ดี (4) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และ (5) การพัฒนาตนเอง นักศึกษาควรปฏิบัติตามคำแนะนำในการประเมินและมหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมสมรรถนะหลักให้แก่นักศึกษาเพิ่มขึ้นในบางองค์ประกอบ

คำสำคัญ: สมรรถนะหลัก, นักศึกษาปฏิบัติการสอน, คณะศึกษาศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the core competencies of students and teaching practicum in the Faculty of Physical Education, National Sports University (Chaiyaphum Campus) 2) to propose guideline development of core competencies of pre-service teachers from the Faculty of Physical Education, National Sports University (Chaiyaphum Campus). The mixed method research was used with purposive sampling of 58 pre-service teachers from the Faculty of Physical Education, National Sports University (Chaiyaphum Campus) in 2019. The research instruments were rating scale questionnaires with five levels and a semi-structured interview. The percentage, mean, standard deviation, t-test independent were used to analyze data. The research results were found that 1) all 5 core competencies of students' teaching practicum were at high level in overall aspects. It was found that in terms of individual aspect of core competencies of students' teaching practicum, mentors from different genders viewed that students' teaching practicum between overall competencies and individual competency has no statistically significant difference ($p > 0.05$). Moreover, 2) based on the interviews with experts, it was found that the approach for competency development consisted of 5 components: (1) ethics and professional ethics, (2) team work, (3) good service, (4) efficient performance, and (5) self-development. Students should follow the assessment guidelines and the university should organize activities to support teaching and learning that enhance students' core competencies in certain elements.

Keywords: Core Competencies, Teaching Practicum, Faculty of Education

1. บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน ทำให้การจัดการศึกษาต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยในการพัฒนาประเทศจึงต้องใช้ระบบการจัดการศึกษาเป็นเครื่องมือ เพราะระบบการศึกษาเปรียบเสมือนเครื่องมือในการขัดเกลาความรู้ความสามารถของคนและเป็นทุนสำคัญในการสร้างอนาคตของชาติให้เติบโตขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางด้านจิตใจความคิดและบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสมกับการเป็นพลเมือง (Citizens) ที่มีคุณภาพ (Quality) จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้สอดคล้องและควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และเชื่อว่าการศึกษจะสามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมที่จะไปเปลี่ยนแปลงพัฒนาในส่วนอื่นได้หรือส่งเสริมสนับสนุนสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นได้ตามกรอบแนวทาง “การปฏิรูปการศึกษาเพื่อปฏิรูปประเทศไทย” นำไปสู่เป้าหมายให้คนไทยเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผลมีคุณธรรมจริยธรรมจิตสาธารณะและระเบียบวินัยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยรักษาดำรงชาติศาสน์กษัตริย์สร้างภูมิปัญญาของชาติโดยมีปัจจัย

สำคัญมุ่งเน้นไปที่การปฏิรูปครูอาจารย์เพื่อให้ได้ครูอาจารย์ที่มีคุณลักษณะ เป็นคนเก่งคนดีครบทุกสาขาให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบโดยเฉพาะด้านสมรรถนะในการเรียนการสอนจัดทำแผนบริหารจัดการและพัฒนาครู อาจารย์วางระบบผลิตพัฒนาครูให้มีคุณภาพมากที่สุดมีมาตรฐานการจูงใจในความก้าวหน้าทางวิชาชีพและกำหนด แผนงานพัฒนาสมรรถนะครูอาจารย์ (กระทรวงศึกษาธิการ.2557) โดยการปฏิรูปการศึกษา ในแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาการศึกษา (พ.ศ.2562–2565) ซึ่งได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็น มีอาชีพ และพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่าต่อไป

สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดสมรรถนะวิชาชีพครู ที่จะใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของและบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถนะหลัก (Core competency) เป็นสมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมี และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตามสายงานครูส่วนหนึ่ง เพื่อผลประโยชน์ของครู โดยใช้เป็นเกณฑ์พิจารณาเลื่อนตำแหน่งหรือวิทยฐานะ ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ที่จัดการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา เป็นหน่วยงานที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาผู้มีความรู้และมีการจัดส่งนักศึกษาออกไปปฏิบัติการสอนในโรงเรียน ต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีประสบการณ์และความรู้ในการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน ในสถานการณ์จริง เพื่อให้มีสมรรถนะหลักครูทั้ง 5 ด้านที่เหมาะสมกับการเป็นครูผู้ให้ความรู้ และการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

จากที่กล่าวมามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะหลัก ความเป็นครูให้แก่ นักศึกษาที่เรียนในคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและพัฒนาตนเอง ให้มีศักยภาพสูงสุด เพื่อให้ได้ ข้อมูลในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะหลักตามวัตถุประสงค์ของการ ผลิตบุคลากรทางการศึกษา ที่จะสำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุดและสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการ วิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในคณะศึกษาศาสตร์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ

2.2 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ

3. แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 สมรรถนะ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ดังนี้

Dale and Hes (1995) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะว่า สมรรถนะ หมายถึงการค้นหาลำโพงที่ทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศหรือการปฏิบัติงานที่ดีกว่า นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของสมรรถนะในด้านอาชีพว่า หมายถึง ความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสายอาชีพ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ถูกคาดหวังไว้

Shermon (2004) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะว่า สมรรถนะ มีความหมาย 2 ลักษณะ คือ ความสามารถของบุคคลในการทำงานที่ตนรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ และคุณลักษณะที่บุคคลจำเป็นต้องมีเพื่อให้การทำงานที่ตนได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะว่า สมรรถนะ หมายถึงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเป็นคุณลักษณะรวมของข้าราชการพลเรือนทั้งระบบ เพื่อเป็นการหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันโดยสมรรถนะหลักในภาคราชการพลเรือนประกอบด้วย 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) บริการที่ดี 3) การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ 4) การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม 5) การทำงานเป็นทีม

ประสิทธิ์ขุมศรี (2555) สมรรถนะหมายถึงคุณลักษณะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของบุคคล ได้แก่ ความรู้ ทักษะความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ เช่นอุปนิสัยทัศนคติบุคลิกภาพ เป็นต้นซึ่งสามารถวัดได้ และต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ค่านิยมและเป้าหมายขององค์กรเพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดรวมถึงสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานสูงกับบุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กรที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการหล่อหลอมไปสู่สมรรถนะขององค์กรที่ดีเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

3.2 สมรรถนะหลัก

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2553) อธิบายไว้ว่า “สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other Characteristics) และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลายซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องต้น (Motives) อุปนิสัย (Traits) ภาพลักษณ์ภายใน (Self-image) และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social role) ที่แตกต่างกันทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน ในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสังเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดสมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ดังนี้ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation)

2) การบริการที่ดี (Service Mind) 3) การพัฒนาตนเอง (Self- Development) 4) การทำงานเป็นทีม (Team Work) 5) จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity)

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัญญ์วรา ผลเจริญ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามเพศผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามเพศ ผลการวิจัยพบว่าโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อริยา คูหา และหริรักษ์ แก้วกับทอง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะความเป็นครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะความเป็นครู 5 สมรรถนะ 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะความเป็นครู 5 สมรรถนะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศาสนาและ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็น ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะสมรรถนะความเป็นครูของนักศึกษ ผลจากการวิจัยพบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มีสมรรถนะความเป็นครูโดยรวมอยู่ในระดับมากด้านความสามารถในการวางแผน การกำหนดเป้าหมาย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ภารกิจงานของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานโดยรวมนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

ตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ในขั้นตอนที่ 1 เป็นครูที่เลี้ยงจากโรงเรียนที่นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ออกปฏิบัติการสอนในการศึกษา 2562 จำนวน 62 คน โดยเปิดตาราง Krejcie and Morgan (1970) เลือกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 58 คนในขั้นตอนที่ 2 โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จำนวน 30 คนเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 5 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา 5 คนรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา 5 คน ครูพี่เลี้ยงโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 คนครูพี่เลี้ยงโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 5 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย มี 2 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้านและแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)รายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 แบบสอบถามสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ที่ใช้สอบถามครูพี่เลี้ยงในการศึกษาสมรรถนะหลักครูของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ 5 ด้าน ดังนี้

- 4.2.1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
- 4.2.1.2 การบริการที่ดี
- 4.2.1.3 การพัฒนาตนเอง
- 4.2.1.4 การทำงานเป็นทีม
- 4.2.1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

4.2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) สมรรถนะครู 5 ด้าน

4.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

4.3.1 แบบสอบถามสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิโดยดำเนินการดังนี้

4.3.1.1 ศึกษาเอกสาร ขององค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะหลัก ทั้งข้อมูลสภาพ บริบทการจัดการเรียนการสอน การบริหารงาน และข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง

4.3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และกำหนดรูปแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

4.3.1.3 สร้างแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้อง ตามวิธีการที่ศึกษามา

4.3.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีประเมินความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยพิจารณาข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไปแล้วปรับปรุงแบบสอบถามตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

4.3.1.5 นำแบบสอบถาม มาหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.34 ถึง 0.76 มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81 และนำไปใช้เก็บข้อมูล

4.3.2 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ และจุดมุ่งหมายของการวิจัย และปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วจัดพิมพ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรโดยได้ดำเนินการดังนี้

4.4.1 แบบสอบถามครูพี่เลี้ยง ผู้วิจัยใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์ ให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ ถ้ายังไม่ได้รับผู้วิจัยจะจัดส่งให้ใหม่อีกครั้ง จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งทั้งหมด 58 ฉบับ ได้รับคืน 58 ฉบับ คิดเป็น 100 %

4.4.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 30 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์ ให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ ถ้ายังไม่ได้รับผู้วิจัยจะจัดส่งให้ใหม่อีกครั้ง จำนวนแบบสัมภาษณ์ที่จัดส่งทั้งหมด 30 ฉบับ ได้รับคืน 30 ฉบับ คิดเป็น 100 %

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.5.1. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.5.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดำเนินการดังนี้

4.5.2.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แต่ละฉบับมาตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์การให้คะแนน

4.5.2.2 นำคะแนนที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลัก ของนักศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย และเปรียบเทียบสมรรถนะหลักด้วยค่าสถิติ t-test

4.5.2.3 ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิด นำมาสังเคราะห์และสรุปผล

4.5.3 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมาสรุปผล และนำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาศมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ ข้อมูลตอนที่ 1 จากแบบสอบถามจากครูพี่เลี้ยง ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน และรายด้าน

สมรรถนะหลัก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	3.94	0.49	มาก	3
2. การบริการที่ดี	4.23	0.49	มาก	2
3. การพัฒนาตนเอง	3.90	0.50	มาก	4
4. การทำงานเป็นทีม	3.37	0.42	มาก	5
5. จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.40	0.46	มาก	1
รวม	4.20	0.66	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงว่า สมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานการบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยรวมนักศึกษามีสมรรถนะหลัก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.46) การบริการที่ดี ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.49) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.49) การพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.90$, S.D.=0.50) และการทำงานเป็นทีม ($\bar{X}=3.37$, S.D.=0.42) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ จำแนกตามเพศ

สมรรถนะหลัก	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	3.95	0.53	3.95	0.28	-0.01	0.98
2. การบริการที่ดี	4.25	0.49	4.20	0.47	0.29	0.76
3. การพัฒนาตนเอง	3.92	0.54	3.91	0.23	0.04	0.96
4. การทำงานเป็นทีม	4.39	0.43	4.32	0.41	0.46	0.64
5. จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.41	0.47	4.40	0.45	0.05	0.95
รวม	4.13	0.49	4.15	0.36		

จากตาราง 2 แสดงว่า ครูพี่เลี้ยงที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นว่านักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิมีสมรรถนะหลัก โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ ตอนที่ 2 จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

5.2.1 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

ควรจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้วางแผนอย่างมีขั้นตอน และปฏิบัติตามตามแบบแผนที่โรงเรียนกำหนดการกำหนดเป้าหมายของงาน นักศึกษาควรกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน การวิเคราะห์หลักสูตรการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงนักเรียนให้มี การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพควรทำงานด้วยความตั้งใจและมีคุณภาพใส่ใจกับงานตลอดเวลาต้องมีการวางแผนการทำงานล่วงหน้า และประเมินผลอยู่เสมอควรมีการประเมินผลอย่างชัดเจนและมีหลักการ ต้องศึกษาค้นคว้า เรียนรู้ การเรียนการสอนอยู่เสมอ

5.2.2 ด้านการบริการที่ดี

ต้องมีจิตสาธารณะและเต็มใจในการทำงาน ต้องมีความตั้งใจในการทำงานให้เกิดผลดีต้องมี จิตสาธารณะและเต็มใจในการทำงาน

5.2.3 ด้านการพัฒนาตนเอง

ต้องแสวงหาความรู้ใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอต้องศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอควรสร้าง สิ่งใหม่เพื่อพัฒนานักเรียนเมื่อมีเวลาว่างต้องพัฒนาหาความรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน ควรร่วมประชุมปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5.2.4 ด้านการทำงานเป็นทีม

ต้องให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงานในการทำงานด้วยความเต็มใจต้องร่วมปฏิบัติงาน เต็มความสามารถควรมีการพูดให้กำลังใจชื่นชมยกย่องเพื่อร่วมงานต้องปรับตัวในสภาวะทั้งเป็นผู้นำและผู้ตาม รู้จักแสดงบทบาทของตนเองอย่างเหมาะสมมีความมุ่งมั่นในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ

5.2.3 ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ต้องปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครูต้องมีความรับผิดชอบและมีวินัยในวิชาชีพ ในทุกสถานการณ์ควรใช้ชีวิตเรียบง่ายไม่ฟุ้งเฟ้อควรปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและเป็นแบบอย่างที่ดี ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกายใจให้แก่นักเรียนและเพื่อนร่วมงานและชุมชน

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน อยู่ในระดับมากทุกด้านสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงจำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง จำแนกตามเพศของครูพี่เลี้ยง พบว่า ครูพี่เลี้ยงที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นว่ นักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิมีสมรรถนะหลัก โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำผลการสัมภาษณ์มาเป็นแนวทางในการสร้างสมรรถนะหลัก ให้แก่นักศึกษาทั้ง 5 ด้าน โดยสรุปได้ดังนี้ มหาวิทยาลัยควรมีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความรู้ ในการจัดการเรียนการสอนตามที่โรงเรียนกำหนด มีการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน มีการประเมินผลการเรียนการสอนอยู่เสมอ มีความตั้งใจในการทำงาน มีจิตสาธารณะ มีการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน ร่วมมือทำงาน กับเพื่อนร่วมงานและผู้อื่นด้วยความเต็มใจเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ ปฏิบัติตนตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียนเพื่อร่วมงานและชุมชน

7. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิ สามารถอภิปรายผลได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

7.1 สมรรถนะหลักของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติวิทยาเขตชัยภูมิสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอน คณะศึกษาศาสตร์สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาฝึกปฏิบัติการสอนมีการปฏิบัติงานตามแผนงานของโรงเรียนและความต้องการของชุมชน มีความตั้งใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ พัฒนาผลการปฏิบัติงานของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาตนเองและส่วนรวมอีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากครูพี่เลี้ยงเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้การปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นไปด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับ อริยา คูหา และศิริรักษ์ แก้วกับทอง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะความเป็นครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะความเป็นครู 5 สมรรถนะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะความเป็นครู 5 สมรรถนะของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามเพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศาสนา และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็น ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะ

สมรรถนะความเป็นครูของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีสมรรถนะความเป็นครูโดยรวมอยู่ในระดับมากและเรียงตามลำดับจากมากที่สุด คือ สมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู รองลงมา คือ สมรรถนะการทำงานเป็นทีม สมรรถนะการบริการที่ดี สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และน้อยที่สุด คือ สมรรถนะการพัฒนาตนเองสมรรถนะการมุ่งสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านความสามารถในการวางแผน การกำหนดเป้าหมายการวิเคราะห์ สังเคราะห์ภารกิจงานของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันในรายการ “วิเคราะห์ภารกิจงานเพื่อวางแผนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันในรายการ “ติดตามผลประเมินอย่างต่อเนื่อง” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยรวมนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถนะการบริการที่ดี ด้านการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันในรายการ “แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถนะการทำงานเป็นทีม ด้านการให้ความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงาน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันในรายการ “ช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อนร่วมงานเพื่อสู่เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน” ด้านการแสดงบทบาทผู้นำผู้ตามนักศึกษาที่มีเพศ “การแสดงบทบาทผู้นำผู้ตามในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมตามโอกาส และรายการ “เน้นการบริการบนพื้นฐานความสำเร็จในผลงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีอยู่” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย นักศึกษาที่มีศาสนาต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันในรายการ “แลกเปลี่ยนเรียนรู้รับฟังความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างเครือข่ายและทีมงาน” และ “ร่วมกับเพื่อนร่วมงานในการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีนักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันในรายการ “ปฏิบัติตนตามหลักการครองตน ครองคน ครองงานเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ” และนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่างกันในรายการ “เป็นแบบอย่างที่ดีในการส่งเสริมผู้อื่นให้ปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพครูและพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับ” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7.2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักศึกษาปฏิบัติการสอนคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ มีดังนี้ มหาวิทยาลัยควรมีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่โรงเรียนกำหนด มีการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน มีการประเมินผลการเรียนการสอนอยู่เสมอ มีความตั้งใจในการในการทำงานมีจิตสาธารณะ มีการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนร่วมมือทำงานกับเพื่อนร่วมงานและผู้อื่นด้วยความเต็มใจเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ ปฏิบัติตนตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียนเพื่อร่วมงานและชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ อริสา นพคุณ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู ได้แก่ 1) ครูควรศึกษาด้วยตนเอง 2) ครูควรปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนที่เป็นจุดเน้นของหลักสูตร 3) ครูควรศึกษาลักษณะของการวัดและการประเมินผล การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ 4) ครูควรศึกษาแนวคิดและทฤษฎี

เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) ครูควรศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามพัฒนาการและศักยภาพของผู้เรียน 6) ครูควรเข้ารับการพัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.2 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ ควรนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะหลักที่เหมาะสมในการประกอบวิชาชีพครู

8.1.2 อาจารย์ผู้สอนควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้นักศึกษามีสมรรถนะหลักที่เหมาะสมในการประกอบวิชาชีพครู

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

8.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะในการประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ

9. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ปฏิรูปการศึกษาเพื่อปฏิรูปประเทศร่าง Roadmap ปฏิรูปการศึกษา (2558-2564)*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม.2562. จาก

http://www.edreform.moe.go.th/home/doc/roadmap_draft_K_A3.pdf

กัญญ์วรา ผลเจริญ. (2559). *การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาเขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุริยสาส์น.

ประสิทธิ์ ชุมศรี. (2555). *การประเมินสมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรีธานีเขต 2*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานข้าราชการพลเรือน. (2553). *คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน :คู่มือสมรรถนะหลัก*. กรุงเทพฯ : ประชุมช่าง.

- สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- อริยา คูหา และหริรัักษ์ แก้วกั๊บทอง. (2559). *สมรรถนะความเป็นครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อริสา นพคุณ. (2560). *การพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- Dale M., and Hes, K. (1995). *Creating training miracles*. Sydney: Prentice Hall.
- Shermon, G. (2004). *Competencies based HRM: A strategic resource for teacher in South Australia*. New Delhi : Tata McGraw - Hill.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3) : 607-610.